

Guanyar per somiar

Els dos equips madrilenys igualen a 50 punts amb el Llagostera a l'espera del partit d'avui contra el Numància

El davanter del Llagostera Arturo Rodríguez controla una pilota davant Álex Menéndez de l'Sporting.

LLAGOSTERA | RAMON RIBAS

Que la ratxa s'allargui als catorze partits d'imbatibilitat però amb un matis important: que sigui amb una victòria i no amb un cinquè empat. Sumar sempre és bo però si es poden sumar tres punts en comptes d'un, el resultat és extraordinàriament més positiu perquè l'avançament que fas és molt més gran. És com fer un pas de formiga o un pas d'elefant i el Llagostera, aquesta tarda (16 h.), vol

continuar amb l'espectacular dinàmica de partits sense perdre. Tanmateix, inconformista de mena com és, vol fer-ho trencant amb la sèrie de quatre empats consecutius per tornar a assaborir el gust del triomf.

Possiblement els llagosterencs haurien signat els dos últims empats que acumulen, tenint en compte l'entitat dels rivals, Sporting i Betis, però avui els de Carrillo, Alsina i Álvarez, volen confirmar l'inici del nou objectiu (el play-off d'ascens) que van posar en marxa al Benito Villamarín, amb una victòria davant un Numància que es troba just per sota dels blaugrana i amb un punt menys. Per al matx contra els sorians, Oriol Alsina, Lluís Carrillo i Òscar Álvarez tenen les baixes de Ruymán, Jorge García i Tarradellas per lesió i el dubte de Querol, amb problemes al genoll.

Com a Palamós, enlloc

El menut Municipal de Llagostera es va caracteritzar entre els conjunts visitants per la seva dificultat de sortir-ne amb la victòria. El Municipal es va convertir en un autèntic fortí, en un petit recinte insuperable pels rivals de Tercera Divisió o Segona B del Llagostera abans que els del Gironès fessin el salt a la Lliga Adelante. A l'antiga llar dels blaugrana, gairebé sempre els contraris en sortien escaldats i les gestes històriques del Llagostera tenien en el Municipal un bon aliat i en un factor determinant dels seus triomfs. Entre altres accions que temien els conjunts visitants, les jugades d'estratègia, còrners, faltes o llançaments de banda eren sinònim d'autèntic perill. L'estadi Palamós-Costa Brava de mica en mica s'està convertint en un Municipal llagosterenc 2. Després d'un inici dur i difícil on tot era nou per a ells, producte del lògic període d'adaptació a la categoria, el Llagostera també s'ha hagut de familiaritzar amb la seva nova casa, un rectangle de joc més gran i de gespa natural. Poc a poc, però, aquesta adaptació s'ha superat i com a mostra un botó: tret de la derrota en el primer partit de l'any en el derbi davant el Girona (1-2), un llunyà 4 de gener del 2015, tots els posteriors resultats del Llagostera com a local han sigut d'allò més profitosos perquè mai més han tornat perdre amb un balanç de cinc victòries i tres empats. No és cap casualitat ni producte de la bona sort doncs que el Llagostera sigui juntament amb el Betis i el Girona el millor conjunt de la segona volta.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/ue-llagostera/2015/05/10/guanyar-somiar/723483.html?utm_source=rss